

מקומם שנהגו פרק רביעי פסחים
newbooks.org ©wojciech Publishers. No commercial use allowed.

מן א מ"י פ"ד מס' ק"ה ס' ה'לכה ו' סוגנ' עזון ים טווע"ע הל' ק"ה ע' פשע' ג': מה' ב' ג' מ"י מס' ק"ה עזון ים טווע"ע הל' ק"ה ע' פשע' ג':

לעזי רשות

רְבִינוֹ חָנָןָא (המ'ה) צְסִירָה קְמַלָּה לְתִיכְלָתָה יְהוָה קָדְשָׁה מִמְּנִימָה
גַּרְדֵּב בְּמוֹעֵד, כְּלָמָד וְ
הַשְׁבוּלָה אֲנֵה קְרֻלָּתָה
קוֹרָם שְׂדֵרוֹת
וְצָמָתָה אֶלְיוֹן בְּבָסָס,
הַעֲמָרָה, יְהִיא אֲוֹרָה עַד
שְׁשָׁה עַשְׂרָה בְּפִנְסָה הַבָּא אֶלְרָה
בְּמִקְום תְּנוּנָה יְדוֹם לְשָׁה
עַשְׂרָה בְּנִיסָן, קְלָתָה רְדוֹם
וְבְגִוָּרָה, הַנּוֹרָם מִירָה
הַעֲמָרָה, וְהַנּוֹרָם מִירָה
בְּכָל תְּחִיבָה שְׁבֻעָלָה
וְאַקְשִׁין מֵאָמָר פִּסְךִּוּת
בְּבֵין מַכְלִיל וְוּלְבָדָה
אֲפִישָׁר, אֲשֶׁר שְׁמַעַנְיָה לְהָרָה
לְרַהַזְהָרָה אֶלְמָרָה
הַרְכָּבָה שָׁאַנְהָה קְלָטָתָג
יְמִים בְּבָא אֵיה קְלָטָתָג
וְאַפְלִילָה הַוּשָׁת בְּבֵין הָא
יְאַיאָה גְּבָרָה,
וְהַמִּסְרָה וּמִקְצָת שְׁחִיטָה,
וְקְרָמָה לְמַקְתָּבָה (הַסְּהָסָה)
הַיּוֹם כְּבוֹלָה,
לְמַלְאָה אֶבְכָּרָה לְלָלָה
לְפִיכָּר הַיּוֹהָה מַנְשָׁכָבָג
פְּרָמִים וּבְרַחַם וְבְּהַרְמָה
אַלְבָא דְבִני גָלִיל הָיא

۱۳

אלא מוקם שנחנו לעשות מלאכה עותן מקום שנחנו שלא לעשות אין עוזין מדבר אמר ר' מאיר מנהגא מכלל דרביה הודה איסורה קאמר וסביר ר' יודה ארבעה עשר מותר בעשיית מלאכה החתניתא ר' יודה אומר המנכש בשלשה עשר ונעקרה בידו שותלה במקום הטהיט ואין שותלה במקום הנגיד בשלשה עשר אין ארבעה עשר לא מכדי שמעין לה ל' יודה אמר כל הרובבה שאינה קולטה לשולשה ימים שב אנה קולטה ואי ס' ארבעה עשר מותר בעשיית מלאכה למה לי שלשה עשר והאיכא ארבער וחמשר ומקצת שיחבר אמר רבא בגין שנו וראבא ליליא אמר רב ששת כב' ש רב אשי אמר לעולם כב' ה' פ' שאיין דרכן של בני אדם לנכס בלילה ובבגיא אמר לעולם ביהודה ובחשrhoה חד מקצת היום בככלו אמרין תרי מקצת היום ככלו לא אמרין: מתני' ר' מאיר אמר כל מלאכה שהתחילה בה קודם לאربعה עשר גומרה לנומרה וחכמים אמרין ^{גנ'} תחיל ביה בתחלת ארבעה עשר אע' פ' שיכול לנומרה וחכמים אמרין ואוניות עוזין מלאה בערבי פסחים עד החזות ואלו הן החיטין והספרים החכובין ר' יוסי בר יהודה אמר אף רצענן: גמ' איבעיא להו לזרוך המועד תנן אבל שלא לצורך המועד אפלו מיגמר נמי לא או דילמא שלא לצורך המועד תנן אבל לצורך אהוחלי מתחלין או דילמא בין לצורך המועד בין שלא לצורך מיגמר אין אהוחלי לא ח' ש אבל לא יתרחק בתחלת ארבעה עשר אפלו צלצול קמן אפלו שכחה קטנה מאי אפלו לא או אף' הני דלצורך המועד מיגמר אין אהוחלי לא מכלל דשלא לצורך מיגמר נמי לא גמרין לא לעולם דשלא לצורך מגמר נמי גמרין ומאי אפלו אפלו נמי דוטרי נינחו רסלקא דעתך אמינה התחלתן זו היא נגמר מלאכתן נהחיל בהו נמי לכתחלת קמשמע לן: תא שמע רב' מאיר אומר כל מלאכה שהיא לצורך המועד גומרה

ה ערך חבל מלי מקמת כנון מונכט צי"ד דמיינר לן נמיינר תרי מוקמת לן למיליאן: מותני' אנטן מילאנסט גנומלה ע"צ: רעגן. הוואפין: גמ' נזוך פמוועד פאן סה דרא"ם: או דילמאן אנטן לין חדל נזוך סמוועד הפלטו למיטולו נמי סרי כו': רעגן. צנדי"ל למוגו: אנטכו. על קרלטא' גומלה

הבראה שער לשל אפריל מל' למגנטומטרים, ומלה שחרור רודם "ר". האן לא נזיר גודל מוגבר ולא לא-

צין חד מנה גמליניסו וקולי קווי
געג עגה כל מיאה"כ נcumתלה הילג
זאפע געה כל מענית ייגור הילג
קסעה נחג ממענית לייגור הילג
הייליג

ובכל מקום ת"ח וכיו': לא חיישין לויירה וויהרא והוא איפכא גן אם ריצה לקרות נון קורא רשב"ג אמר ג השם טול אמר ר' רב שישי בריה דרבנן אדרבען לא קשיא עברי מלאה ואיתו אבל התם בזון דכולי לא מיחזי כיירה אדרשב"ג לא קשיאongan סהדי שלא מצי הדרא אבל הכא לא אכה היא דלית לייה ני איכא בשוקא: בס ביהודה היי עושין עד חצוז וונגיל לא מה כ"ש אוסרים וב"ה גמ' מעקרת תנא רדא אמר ר' יוחנן לא יהוד דתניא אמר יושין מלאה בערבי אין עושין כל עיקר יהוד נילען לאו

הה ספונטני מוחתני, והוא משלב שרה
הה ספונטני מוחתני, והוא משלב שרה

טנה קולי נקעה. כל קני הין בין חיקעתן גלישת מנה הין (^ט) בין מסען כבויות ספיקו כו' וסיפול מנה הין מסען מעניין מלחה ובכומלי דחמייר מסען צ'

היכל דתיזוק מינס זו וה שון הנעולות לנוין רמייה ט"ז חמיל: ייטולו זו אף הקט. כמו פרישות הילאמוט טעה טהיריו יכול נטפל טהירנו הילאמוט טהור קפינו לילא לחמת נהג כל נטפל טהירנו ייטולו יטולנו דתיזוק כוונת קיטולו. מוחלפת קדימה: דיליה: מוחלפת קדימה.

מסורת הש"ס

הנחות הב"ח

גלוון השם

מוסך ר' ש"
לא כל הרוחנית לטול
את השם טול. כן
ווקף סוף מורה
לטבש ע"ש כי אם מלה
במלה נטה (בבבון טול). אמר
ר' ש" במלבה היה אלה לילה לה.
סוכה יהו מות ושות
ויקנין מוגנני נטה ע"ש
ויקנין מוגנני נטה ע"ש
במה בטל מורה (ט). הללה
איכא בוארא. אף מומחה (ט). הללה
כלן דקידך מון' בר' מורה.
נאש איסרים מונ' בר' מורה.
נאש מומחה (בבון טול).

טומף חומפוף
א. דמדג' אמר והסביר
המתקומות קורת משמע
דרמן אדרן בתור הכהן
מקומו שנחנו וכו' בא
לחלהוק. מוק' ל"פ.
ב. [אי] היה אמר הכהן
פשטה מיהה לדינרין
המועד לא כל דיןין. מוק'
בר' ז'

ובכל מוקם תלמידיו חכמים
טבלום. ר' רב' ניגר ל' **ר' ניגר** ל'
אדם שיש צמיה לא שמתה
הכם. ומפני וזה עלייה
המשיחין ליהו, והוא
המנצחים עליון הימניאב
משמע. ר' יונתן
המתקבץ בדור הראשון, כולם
פחסידים ר' יונתן
פחסידים ר' יונתן לא תיפקן
ורודרבר אמורין פשיטן הון
הו יושע אלכה ענבר
פחסידים ר' יונתן העזתנו,
עיקיר, עיר, כו' שיטין
הטלילה גובל, ר' יונתן
וב' מתרין עד תקונין
הקסון בטלילה בענבר
פרקן קונו סוקם דבנהנער
לשנת מלאה בענבר
טפלון, מכל דבנהנער
טפלון מלוחה, והכא
בית שאמי אסוציא וביות
הلال מותךן, ואפי' לב' ז'י
ולו ר' יונתן אסוציא
מלל דאסיאורה אסיא
ולו ר' יונתן דגון, ובוגר.

לא קשיא מתני' דריש פיר
וסבר ר' יהודה ארבעה עס
והתניא ר' יהודה אומר ה
ס"ז ל"ר יהודה ארבעה ע
הקרב בששה עשר בניסן
ישתלטנה במקומות תאריך שה